

[Poulsgaard]

vi nok få løst alle problemer. Så jeg håber altså ikke, at regeringen har nogen idrætspolitik.

Nu ser jeg, at undervisningsministeren er til stede. Jeg håber, at vi – jeg ved godt, det er svært, det er meget svært, det indrømmer jeg – får plads til noget mere idræt i skolerne. Én af de ting, vi skulle snakke om, var at få idrætstimerne gjort lidt længere, for det er i skolerne, interesse for idrætten bliver skabt. Det er da også rigtigt, at med den arbejdssituation, vi befinder os i, hvor mange er uden arbejde, er det hårde, det manuelle, det fysiske arbejde gud ske lov stort set forsvundet. Det har maskinerne overtaget, og det er absolut et fremskridt. Men det gør selvfølgelig, at vi mangler den muskeltræning, vi fik, da vi havde det fysiske arbejde, så alene af den grund kan man nok sige, at idrættens rolle i samfundet er meget, meget væsentlig. Det tror jeg nok at forskellige organisationer og enkeltpersoner havde fundet ud af, uden at regeringen behøvede at blande sig i det. Jeg kan henvise til alle de marcher, der er, gå- og cykelløb, og hvad ved jeg, alle disse arrangementer, der bliver afholdt ude omkring i landet. Det er netop, for at vi skal motionere, holde vor krop i orden, så det er godt.

Det er også godt, at der er en elite, for uden elite ingen bredde i idrætten – ja, hr. Tinning tager sig til hovedet. Hvis man er VSer, skal man jo være lige ringe til det hele, så må man ikke være god til noget som helst, og det er det fortlivlede i dette land. Vi har lige i dag fået et brev fra Team Danmark, hvor man har taget nye folk ind, og tænk, det kører, det kører fantastisk godt. Jeg synes, det er fantastisk, at der også er nogle erhvervsfolk, der tager sig tid til at støtte idrætten. Jeg er helt overbevist om, at uden disse topspillere havde vi ikke den store, store bredde, som vi gud ske lov har. Men jeg ved godt, at når man er VSer, så må man overhovedet ikke snakke om konkurrence-momentet og sådan noget, for det er værre end fanden selv – hvis man er VSer altså.

Jeg vil alligevel vove den påstand, at det er konkurrencen, der har skabt et af verdens bedste samfund, nemlig det danske. Det er, fordi vi mange gange konkurrerer på lige fod, men konkurrence er sund. Jeg tør også vove den påstand, at de topidrætsfolk, vi har, om det er et fodboldhold, eller det er nogle tennisspillere, eller hvem det nu er, der vin-

der en international kamp, laver mere reklame for Danmark, end 20 VSer nogen sinde kan lave, de kan rende med aldrig så mange trøjer på, når vi har fransk præsidentbesøg. Det er helt givet, at disse idrætsfolk, der virkelig gør et aktivt stykke idrætsarbejde til gavn for Danmark, kan vi alle sammen være stolte af. De er også med til at holde sammen på nationen, og i disse EF-tider er det et ret så vigtigt moment, at vi kan være stolte af, at vi er danske.

Nu er det faktisk anden gang, vi tager denne diskussion. I radioen i lørdags diskuterede vi også idrætspolitik, og da blev der fra VS' side sagt en masse sludder. Det er man så vant til, så det kan sådan set ikke undre, hvad der blev sagt dér. Der blev ligesom lagt op til, at erhvervslivet er en samling banditter. De er kun interesserede i lige præcis at støtte de og de topspillere, alle de andre er de ravruskende ligeglade med. Nej, sådan er det ikke, hr. Tinning, det kan jeg forsikre om. Hvis hr. Tinning tager ud i lokalsamfundene, så vil han se, at købmanden og slagteren og bageren, som nok er dårligere lønnede, end hr. Tinning er, deres indkomster er nok betydeligt mindre end hr. Tinnings eller andre kystbanesocialisters, er parate til at støtte den lokale klub, er parate til at give en hundredkroneseddel eller fem hundrede kroner, hvad ved jeg, i præmie. De gør det for sammenholdet og for at få tingene til at køre. Så det er ikke alle erhvervsfolk, der investerer i håb om, at det giver kasse. Det kunne jo være, at disse erhvervsfolk selv i deres unge og aktive år har haft megen glæde af idrætten og derfor også gerne vil, at deres børn, børnebørn, eller hvem det nu er, har glæde af idrætten. Det kan jeg ikke lide.

Jeg kan heller ikke lide, at hr. Jimmy Stahr står heroppe og siger: bevidstløs nedskæringspolitik. Ja men så find da en ny grammofonplade at lægge på. Nu sagde hr. Jimmy Stahr, at regeringen kun er 8 måneder gammel. Det er rigtigt, men så længe den har eksisteret, har I kørt den plade dér: bevidstløs nedskæringspolitik. Nu synes jeg aldeles ikke, at det er bevidstløs nedskæringspolitik. Jeg synes, at man skærer alt for lidt, og man kommer til at skære meget dybere, det må selv denne regering sande. Men hvis det er sådan, at det er nedskæringspolitik, hvem har så været skyld i, at det er nødvendigt at